

HOGYAN LETT KÖGAZDAG FRIDERIKUSZ SÁNDOR?

■ Fridi saját életéről szívesebben beszél, mint a sztárjelöltekről

FOTÓK: TV2

Friderikusz Sándorral nemhogy nehéz, szinte lehetetlen volt az utóbbi esztendőben interjú készíteni. Legújabb könyvének bemutatóján nekünk sikerült pár percre megszólaltatnunk az utóbbi két évtized egyik legnagyobb hatású, de mindenképp legvitatottabb tévés személyiségét. A Megasztárról nem szívesen beszélt – bár az érződött a hangján, hogy szereti ezt a produkciót –, ellenben a rejtélyességét firtató kérdéseinkre is szívesen válaszolt – Friderikusz Sándor.

SZEGHALMI BALÁZS

- A Megasztár meglepetésemberéről, Dávidról mi a véleménye?

- Azt hiszem, mindent elmondtam már a műsorban: Dávidot kivételes tehetségnek tartom. Dávid karnyújtásnyira került a számára világot jelentő deszkáktól. Úgy érzem, jó esélye van szerepelni a Budapesti Operettszínházban vagy a Madáchban, vagyis olyan színházakban, ahol óriási hagyománya van a musicaleknek.

- Megengedi, hogy zsűrizsem kicsit a zsűrit? Akikkel beszéltem, szinte egyöntetűen azon a véleményen voltak, hogy az előző három széria zsűrije klasszissal jobb volt.

- Nézze, önnek és az ismerőseinek lehet ez a véleménye, engem különösebben nem zavar, de nekem a legfontosabb: a szerződés szerint nem nyilatkozhatok a zsűri munkájáról a sajtónak.

- Hogy sikerült rávenni Friderikusz Sándort, hogy kötetlenül nyilatkozzon az életéről? Korábban erre szinte soha nem volt hajlandó.

- Az elmúlt két és fél évben újra összesodródtam Mihancsik Zsófiával, akivel valaha a Magyar Rádióban találkoztunk, az utóbbi időben pedig együtt szerkesztettük a Friderikusz most adásait az ATV-ben. Több mint négyszáz műsort olyan szoros szövetségben, mintha nem is munkatársak volnánk, hanem közös háztartásban élnénk. Zsófi valamikor az utolsó műsorok egyikénél egyszer csak azzal

állt elő, mi lenne, ha összefoglalnánk a sztóriáimat, az életem fontos epizódjait egy kötetben. Beletemem, de jól tudtam, hogy sokat kockáztatok, mert ő nagyon okos nő, nagyon világosan kérdez, és kíméletlenül kihajtja a választ belőlem, akár jól, akár rosszul jövök ki a saját történetemből. Korábban egyébként azért irtóztam az ilyen szintű kitérőktől, mert nem szerettem volna lezártnak tekinteni az életem egy részét. Legalábbis reméltem, hogy még nem kell semmit se lezárni.

- Mikor került sor ezekre a beszélgetésekre?

- Szeptember elejétől ücsörögtünk hetente három-négy alkalommal Zsófiával, és én azon kaptam magam, hogy olyan témákról is beszéljek, amelyekről korábban soha, és levonok olyan következtetéseket, amelyek engem is meglepnek.

- S miket lehet megtudni ebből a kötetből Friderikusz Sándorról, a kétségkívül rejtélyes emberről?

- Például azt, miért jöttek el a világsztárok a Friderikusz-show-ba, hogy kerültem a Fenyő-villába, hogy nem lettem tévéelnök, hogy lettem „közgazd”, már ha egyáltalán az vagyok.

ESZENYI MIATT VÁLLALTA?

Friderikusz Sándor, a Megasztár negyedik zsűritagja az egyik tévéműsorban arról beszélt: zenei műfajról függetlenül előfordulhat, hogy ha jó zenét hall, bizsergést érez. A riportert elmondta, még lehet számára meglepetést nyújtani. Arra is kitért, hisz az első benyomásban, és arra is, várta már a csatorna felkérését. A bulvárlapok információi szerint Friderikusz döntésében az játszott nagy szerepet, hogy Eszenyi Enikővel dolgozhat, akivel egyébként a magánéletben jó barátok, és aki annak idején a Meglepő és mulatságos című műsorában állandó vendégként szerepelt.

■ Gyakran vitáznak egymással a zsűritársak a Megasztárban: Friderikusz Sándor, Mester Tamás, Eszenyi Enikő és Fenyő Miklós

Tízemeletesek ölelésében pezseg az élet

CSILLAG TÉRI PANELEK

Bár pontos felmérés nem készült, szinte biztosra vehető: Szeged legsűrűbben lakott tere a tarjáni Csillag tér. Ezt a területet ugyanis tízemeletesek veszik körbe. Sok szegedi a folyamatosan formálódó, mára teljesen megújuló Csillag teret tekinti a Tisza-parti panelvilág központjának.

BÁTYI ZOLTÁN

Ezen a téren nem lakik senki? Ezt a kérdést a szegedi Csillag téren tettem fel fotóriporter kolléganőmnek, mert bárkit megszólítottunk, azzal háritotta el a választ kérdésünkre: milyen is az élet Szeged egyetlen olyan terén, ahol minden ház tíz emelet magasra nőtt, hogy ő bizony csak átutazóba érkezett. Budapesti körút, Retek utca, Sziléri sugárút, Lugas utca – sorakoztak a nevek, amikor arról beszéltek, hol is élnek ők.

Forgalmas csomópont

A Csillag tér korántsem csak a felhők hasát karcolászó betonpalotái miatt

■ Mindenki úgy boldogul, ahogy tud: életkép a panelek tövében

különlegesség a városban. A Mars tér után talán ezt a területet jelölhetjük meg a város legforgalmasabb közlekedési csomópontjaként. Hogy aztán ez a nagy nyüzsgés minden itt élőnek örömet kínál-e? A Csillag téri piacon például arról beszélgettek az asszonyok, hogy szép lett az új piac, de inkább diszes, mint forgalmas.

Kevés a tehetős, sok a bolt

- Kevés itt a vevő, elcsábultak a plázás világba – magyarázta egyikük.

- Nem a vevő kevés, hanem a pénzük, az itt a baj. A Csillag tér valóban panelközpont, ha valahol, hát itt érezhető, hogy nem éppen a tehetős polgárok lakják a környéket. Mindenből a legolcsóbbat veszik, s abból is keveset kérnek – mondta el már egy garázsoltban a kereskedő hölgy. Ő is – akárcsak a piacon beszélgetők – azt kérte, neve inkább ne jelenjen meg az újságban.

Papp Jánosné – aki lakásának ablakából a Csillag térre nézhet, vagyis teljességgel helybelinek számít – viszont nem volt sem szégyenlős, sem panaszkodós.

- Most, hogy kérde, mióta lakom itt, még magam is elcsodálkozom: éppen harmincöt éve költöztünk Tarján és Felsőváros határára. Akkor még furcsa volt ilyen hatalmas házak között élni, de már régen megszoktam ezt a paneles világot, és még meg is kedveltem ezt a környéket. Nézzem csak körül, itt aztán mindent megtalálhat. Van kisbolt szinte minden ház alatt, de ha valaki áruházba vágyik, hát

■ Herczegh Mártonné gyönyörködik a panorámában

FOTÓK: SCHMIDT ANDREA

mostanra azt is gyönyörűen felújították. A közlekedés pedig talán itt a legjobb az egész városban, legfeljebb csak néhány percet kell várni, s már indulhatunk is a belváros vagy a szupermarketek felé – sorolta az előnyöket a Pickből nyugdíjba vonult asszony. A felújított házakat dicsérte.

- Eltűnik innen a szürkeség, lassan már minden házat beburkolnak, kifestenek. Reményeim szerint nemsokára a miénk is sorra kerül – köszönt el Pappné, s elfoglalta helyét egy sok-sok kedvezménytel kecsegtető garázsoltban várakozó sorban.

Panoráma éjjel-nappal

- Most mondja meg, nem érdekes innen a kilátás? Bevallom, van mikor hosszú perceket töltök az ablakban, mindig akad valami érdekesség, mert ez a tér él még késő éjszaka is.

Ezeket a mondatokat már a Csillag tér tetején, pontosabban a tízesek egyikének legfelső emeletén jegyezhettem fel. Herczegh Mártonné volt olyan kedves, hogy méltányolta kérésünket: „madártávlatból” is szeretnénk egy képet készíteni a Csillag térről.

- Csak nézelődjenek – invitált otthonába. - Innen jól kivehető, milyen szép lett mára a körforgalom környéke, hogyan újították fel az egész teret. Mivel 1990 óta lakom itt, nap mint nap láthatam, milyen kaotikus állapotok uralkodtak a Csillagon. Aztán megépült a körforgalom, s ezt követően a kis parkok is elkészültek. De ha a Keresztöltés utcára néz, azt is láthatja: most sem nyugodnak az építők, éppen egy kerékpárút aszfaltját egyengetik.

Házigazdánktól ezt is megtudtuk: a Csillag téri panelvilágban inkább sietősek, mint beszélgetősek az emberek. Legtöbbjük még a saját szomszédját sem nagyon ismeri – mondta a 84 éves asszony –, a barátkozósabbak inkább az olyan idősebbek közül kerülnek ki, akik a Csillag téri padokon ücsörögnek kora tavasztól a hideggel lakásba üldöző késő ősziig.

■ Bolt bolt hátán, igény szerint. Errefelé a vevők mindenből a legolcsóbbat veszik, s abból is keveset kérnek

→ **HÁZAK NÉLKÜL?** – A Csillag térről csupán annyit tudtam feljegyezni a Szeged utca nevei című könyvemben, hogy 1880-ban, vagyis közvetlenül a nagyárvíz után kapta a nevét. Az információhiány magyarázata, hogy Csillag téri ház nem is létezik. Legalábbis egyetlen épületre sem tettek ki régebben olyan táblát, ami a Csillag tér nevét viselte volna – mondta el Péter László, Szeged múltjának szakavatott ismerője. S valóban: a házszámok ugyanis az ide befutó utcákhoz (Keresztöltés, Retek, Lugas), a Sziléri sugárúthoz és a Budapesti körúthoz kötődnek 2008-ban is. A telefonos tudakozó csupán egyetlen intézményt, a Csillag téri bölcsődét tudta megadni „helyi lakosként”. Megtaláltuk a magyarázatot arra, miért nem futhattunk össze egyetlen olyan emberrel sem, aki azt mondhatta volna: Csillag téri lakos vagyok.

És hogy szegény lenne a Csillag téri polgár?

- Ugyan, én ezt nem hiszem – legyintett Herczeghné, amikor az egyik boltos szavát idézem. - Legalábbis semmivel nem szegényebb, mint a nagy átlag Szegeden. A rezskioltások ugyan nőnek, de még ki lehet fizetni. Meg aztán lehet itt bármilyen a drágaság, ezrével utaznak a népek innen is a szupermarketekbe, és akkora csomagokkal érkeznek vissza, hogy alig tudnak leszállni a buszról. De jöjjenek csak vissza nyáron! Meglátják: olyan csinosak, jól öltözöttek itt a fiatalok, mint a Kársz utcán – köszönt el házigazdánk.

Mi pedig mi másról is álmodozhatunk volna a házból kilépve, nyakunkba csöpögő esőben, fülünket pirosra festő hidegben, mint arról a nyárról, amikor az utolsó betonházat is szép új ruhába öltöztetik Szeged Csillag terén. És a lakótelepi honfoglalók unokái már nem is tudják majd, mit jelent a szó: paneleszürke.